

Verdcel
Pe.
tri
Cor

SOBRE PETRICOR

Petricor és l'**olor** que provoca la **pluja** en caure sobre la terra eixuta.

Pedra i *ikhôr*, el líquid que flueix per les venes de deïtats en la mitologia grega.

El desè treball d'estudi de VerdCel és pausat, sentit i pensat. Un procés de composició i producció en òptim aliatge per a assolir un objectiu comú: creacions d'autor fetes des de l'arrel que brollen amb sonoritats contemporànies, més enllà del pop-rock.

Un punt d'inflexió en la trajectòria d'Alfons Olmo, una ruptura que marca la diferència i l'impulsa amb determinació.

Un disc bonic, aspre i suggeridor.

Petricor parla de terres promeses; d'alhambres i alcassabes; de l'escala espiritual que eleva el cel a la terra (*Escala d'aigua*); de paternitat, d'antigues ferides (*La ferida*); del pes de constel·lacions familiars (*Corriolet*); de ser el sud i, alhora, el nord d'un altre sud; del malson de Jaume I, al-Azraq (*El penjoll sencer*); de naixements, de vida i del cicle de l'aigua (*Aiguaneix*); del territori dins una ampolla o del cultiu de vi ancestral (*Emboquem el paisatge*); de l'Ovidi Montllor andalús, Carlos Cano (*D'oliveres oceans*); de la cosmovisió des de Mallorca i les Illes (*Illes Orientals d'al-Àndalus*); de la natura bucòlica colpejada per la pèrdua d'estacions (*El verd és més verd*); de la blanca llum del País Valencià (*On naix la blanca llum*); I tot amb la cirereta musicada d'un poema d'Ibn Khafaja amb paraules de Josep Piera (*El riu*).

Petricor és també un pòsit de marxa mora, de fandango, de cant de batre, de jota, de pals flamencs, de música de banda, d'andalusina flairança, de la nostra Xarqia, de cobla, de trovo alpujarreño, de remor amb música modal, etc.

Un paisatge lunar, d'aroma de desert, travessat per la Bètica, pel vent austral, de la física de les ànimes, d'astres que inclinen a abraçar-nos o a partir, de mirar a dins i trobar, de l'oasi enmig de les dunes i l'erm (*Mitja lluna i l'estel*).

Beure de les herències que ens componen, estrats d'un territori fèrtil de cultures, per a fer cançons d'ARA.

El sud del sud, dels Països Catalans, del País Valencià, de la península.

Per a cors sensibles i paladars exigents

Petricor crea patrons d'arrel amb instruments actuals, o fa, amb instruments tradicionals, bases d'ara. VerdCel situa les sonoritats sintètiques i les acústiques, allà on comencen i on acaben. Les connecta, com vasos comunicants.

Des de la lírica basteix un llenguatge propi, on les coordenades híbrides, entre tradició i modernitat, copsen cançons de síntesi evocadora i força poètica elaborada.

Percussió, contrabaix, quartet de cordes, flautes, harmonies vocals, llaüts àrabs, guitarres, i també sintetitzadors, vocoders o hi hats trappers.

Produït per Toni Medialdea, amb la coproducció d'Alberto Pérez des de Sol de Sants, al disc col·laboren: **Carmen París** (Mitja lluna i l'estel), **Mire Vives** (El penjoll sencer), **Névoa** (El verd és més verd), **Titana** (On naix la blanca llum), **La Maria** (Escala d'aigua), el **Quartet Brossa** (a tot el disc), entre d'altres.

Universos diversos

L'àlbum en el seu format físic ve acompanyat d'un llibre en el qual han participat 17 escriptores i escriptors que han creat textos en relació a cadascun dels temes que emanen del disc: **Josep Piera**, **Núria Cadenes**, **Maria Josep Escrivà**, **David Segarra**, **Ester Xargay**, **Isabel Canet**, **Antonio Manuel**, **Margarida Castells** i **Encarna Sant-Celoni**, **Just I. Sellés**, **Glòria Júlia**, **J.V Frechina**, **Salvador Jàfer**, entre d'altres.

A més compta amb relats gràfics i il·lustracions de Daniel Olmo i les aportacions literàries de l'artista, Alfons Olmo.

SOBRE VERDCEL

Alfons Olmo es va convertir en VerdCel a principi dels 2000, començant així un projecte de cançó d'autor independent i polièdric que abraça música, imatge, text, acció i apunta on compromís i bellesa s'integren a l'horitzó.

Més de 20 anys als escenaris, 15 discos publicats, 10 llibres i diversos treballs audiovisuals (documentals, curts, clips, lyrics).

Ja des del primer treball, l'EP "**On està el lloc?**", ha integrat diferents disciplines donant forma al seu art, respectant sempre la seua essència de cantautor.

Ha rebut reconeixements per discos com "**PaisViatge**" o "**Els dies del Saurí**", per cançons com "**Mans de cel**", pels seus directes i pel disseny. Ha publicat i rodat àmpliament destacats treballs revisitant l'obra de Raimon (**Petjades**), Ovidi Montllor (**Des d'hom fins el món**) o adaptant al català artistes del pop internacional (**VerdSions**).

Novel·la, poesia, assaig, novel·la gràfica, il·lustracions, fotografia, són part de l'obra que complementa cada edició d'un àlbum musical de VerdCel. I a sobre d'un escenari hi conflueixen projeccions, dansa, accions, recitacions, escenografia amb les cançons en directe.

Musicalment se situa en el terreny de la cançó d'autor actual, amb arrels mediterrànies i nostrades, però alhora també permeable a les influències modernes, anglosaxones, llatinoamericanes o d'arreu.

Fitxa artística

Concert amb Banda completa (6 músics)

- + Dansa contemporània (Anna Hierro – Laia Santanach)
- + Projeccions (obra de Queralt Antú)
- + Col·laboracions veus (Névoa, Carmen París, Tita-na i La Maria)
- + Escenografia i Accions

ENLLAÇOS I CONTACTES

ofcinaverdcel@gmail.com

Tel. 600 505 700

verdcel.com

linktree.com/verdcel

VerdCel sempre està a la recerca d'un llenguatge propi, que és el que defineix la cançó d'autor: identificar la particularitat en la lírica, el contingut i l'estètica del seu intèrpret i creador.

Per a Alfons tot parteix de l'escriptura, de l'emoció a compartir, del missatge a transmetre.

En la seua obra sempre està present la natura, la terra i el paisatge que habitem, les classes populars, la identitat, la llengua i cultura pròpies davant l'hegemonia cultural, la justícia social i la història vital, íntima i col·lectiva.

Als seus treballs han col·laborat artistes com Carmen París (cantant), Anna Hierro (ballarina), Miquel Gil (cantant), Pep Castells (escenografia), Juli Cantó (actor), Ovidi 4 (músics), Isabel Clara Simó (escriptora), Cesc Freixas (cantant), Núria Cadenes (escriptora) o Feliu Ventura (cantant) i un llarg etcètera, i ha comptat amb la complicitat, treball rere treball, de Daniel Olmo (il·lustracions, projeccions i disseny gràfic) i de Juan Miguel Morales (Fotografia).

I fins i tot ha protagonitzat el documental **“Trajecte. La distància no és frontera!”**, on s'entrevisten a més d'una vintena de periodistes, artistes i activistes com Raimon, Amàlia Garrigós, Fernando Lucini o Josep Frechina, que parlen de la trajectòria del projecte VerdCel i aprofundeixen en la situació cultural dels territoris de parla catalana.

La cançó evoluciona i VerdCel amb el seu darrer treball, Petricor, enceta des de ja un dels seus camins possibles.

